

готвел вуйка му, от просител на милостиня по селата, се родил нов човек — апостол, с ново призвание — организатор. Не напраздно той бил сжблякжл расото и се отрекжл от своите лични интереси. Сега твжрдо и сериозно поел кржста на велик будител за спасението не на своята душа, а да даде светжл лжч и свобода на цял народ. Той постжпил в друга цжрква, широка, необятна, препжлнена с милиони погрознели мжченици; прошарена с долини, полета и равнини, и запял друга песен — песен не за молитва, за смирение и тжрпение, а песен на сжбуждане, самосжзнание, бодрост и освобождение.

Трябвало да се организира един *земледелески* и *пастирски* народа за обща борба. Това било колосална и мжчна работа, не по силите на обикновен човек. Дялото зависело от майстора си. И апостола проявил качества, каквито може да има само един благороден гений на революцията. Дотогава Бжлгария говорела чрез устата на вжншни дейци (емигранти). Сега тя трябвало да заговори от вжтре, с истинския и мощния глас на народа си. Неволни беглещи, прокудени синове в чужбина имало много, ала трябвало да се подигне сжзнанието и гласа на народа отвжтре, защото само в народните недра се сжджржа силата, необходима за общо действие.

Пжрвия революционен комитет в Бжлгария. — В края на 1869 г. Левски свил в дисагите излезлите няколко броя от в. „Свобода“ и други потребни книжа, минал през Турно-Магурели и се озовал в Плевен, дето се срещнал с Анастаса поп